

ג. ציפּרוב

הקטר הקטן

כל הקטרים היו כמו קטרים אבל קטר אחד קטן היה שונה. הוא תמיד איחר. לא פעם אחת הקטר הקטן הבטיח, בכל היושר, אף פעם לא להסתכל הצדה. אך כל פעם זה היה מתחיל מחדש. אבל פעם מנהל התחנה אמר לו בחומרה: "אם עוד פעם תאחר, אז..." והקטר הקטן הבין וצפצף "בפעעעעעם האחרוונונה מילת יוונשר."

ולקטר הקטן המשונה הזה האמינו בפעם
האחרונה. טוק-טוק הוא נסע בדרך. ראה סיח
קטן, רצה לשוחח אתו אך נזכר בהבטחה,
במילת היושר שלו – ונסע הלאה. נסע עוד
כברת דרך אך אף פעם, אף פעם לא הסתכל
הצדה. אלא שאז שמע קול של יער. הקטר
הקטן נאנח, חשב עוד פעם ונסע לכוון היער.

והנוסעים הסתכלו בחלון, ראו יער והתחילו לצעוק:
"שערורייה, אנו נאחר."

"בוודאי" אמר הקטר הקטן "ובכל זאת לתחנה אפשר
להגיע באיחור. אך רבותי, אם אנחנו עכשיו לא נשמע את
הזמיר הראשון, אנו נאחר את כל האביב."
מישהו רצה להתווכח אבל הנוסעים הנבונים רק נדו
בראשם. סימן שהוא צודק.

וכל הלילה נוסעי הרכבת שמעו את
שירת הזמיר.
ובבוקר נסעו הלאה. נסעו כברת דרך
אבל הקטר הקטן אף פעם לא הסתכל
הצדה. ופתאום הרגיש ריח האחו.
הקטר הקטן נאנח ושוב חשב רגע
ופנה לאחו.
"שערורייה! שערורייה!" קראו שוב
הנוסעים "אנו מאחרים! מאחרים!"

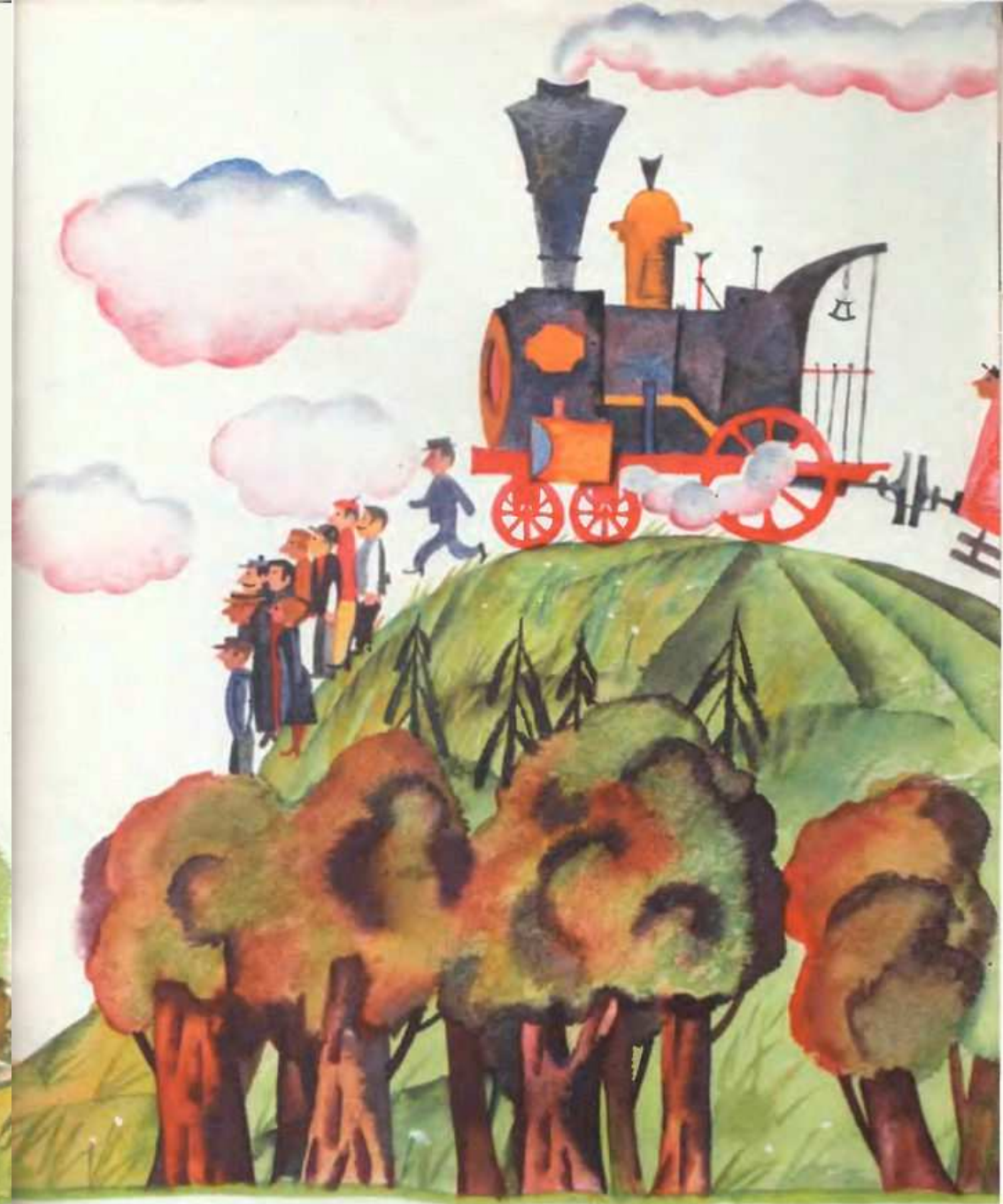

היו כאלה שרצו להתווכח, אך הנבונים ביותר נדו בראשם – הוא צודק. עכשיו הגיע הזמן לקטוף חבצלות. ובמשך כל היום הנוסעים אספו חבצלות בר ראשונות.

והקטר הקטן ענה שוב: "בוודאי. אך לתחנה אפשר להגיע גם יותר מאוחר. אבל רבותי, אם עכשיו לא נראה את חבצלות הבר הראשונות אנו נאחר את הקיץ."

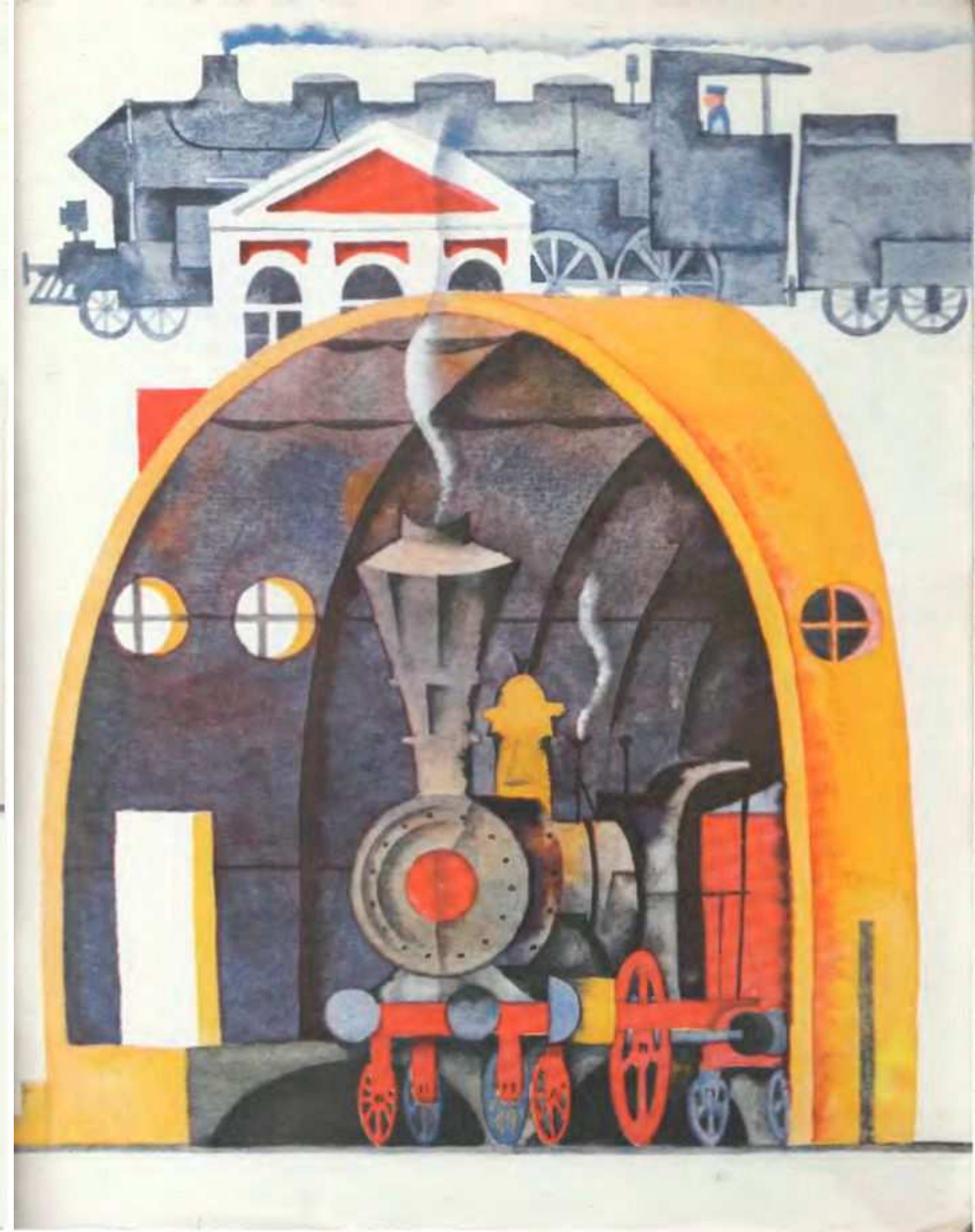
רק לקראת הערב המשיכו לנסוע. עברו כברת דרך והקטר
הקטן לא הסתכל אף פעם הצדה. אבל אז הם עלו על
גבעה. הקטר הקטן הסתכל קדימה ונעצר.
"ועכשיו למה עצרנו?" הופתעו הנוסעים "אין כאן פרחים
ולא יער."

"השקיעה" אמר הקטר הקטן "שקיעת השמש. אם אנחנו
לא נראה אותה, יתכן ונאחר את כל החיים. הרי כל
שקיעה היא יחידה בחיינו, רבותיי."

הפעם איש כבר לא התווכח. בשתיקה הסתכלו הנוסעים על שקיעת השמש אחרי הגבעה ובשקט חיכו לצפירה של הקטר. והנה בסוף התחנה. הנוסעים יצאו מהרכבת והקטר הקטן הסתתר. "עכשיו" חשב "הדודים והדודות החמורים האלה יבואו למנהל התחנה כדי להתלונן."

אך הדודים והדודות משום מה חייכו ואמרו"
"תודה, קטר קטן!"
ומנהל התחנה השתומם מאוד:
"הרי איחרתם בשלושה ימים!"
"אז מה" אמרו הנוסעים "הרי יכולנו לאחר את כל הקיץ,
כל האביב ואת כל החיים."

ואתה בוודאי הבנת את רעיון הסיפור.
לעולם לא צריך למהר.
אם תראה דבר יפה, אם תראה דבר טוב – תעצור.

